Bazar HEBDOMADAR

DESPRE CE SE POATE SCRIE?

Ufff! Ingrozitor de lung titlu — pentru un folleton de cîteva pagini...

Lung, dar necesar. Intr-o convorbire telefonică avută cu redactorul șef al SPORTULUI, acesta îmi spunea, printre altele: „Și nu e obligatoriu să vorbești în fiecare săptămînă despre fotbal!" Am priceput aluzia, chiar dacă fotbalul rămîne pasiunea mea numărul UNU și, din cînd în cînd, am mai scris și despre altceva. Cum voi face și acum.

S-a produs, și mă bucur, un fapt inevitabil. Chiar dacă aș putea fi acuzat că mă bucur deoarece sînt și eu implicat în acest inevitabil — merită să accept riscul. Despre ce este vorba? Despre un lucru firesc și, aparent, minor: o notiță în revista ROMÂNIA LITERARĂ, care apare sub egida prestigioasă a Uniunii Scriitorilor. „Ceva — se spune în debutul acelei note — s-a schimbat, de un timp încoace, în înfățișarea ziarului SPORTUL". Apoi se remarcă lărgirea ariei de colaboratori, la noile condeie adăugîndu-se și cele ale scriitorilor. Trebuie precizat că meritul în această privință — dacă e vorba de un merit!? — aparține modului de gîndire care patronează de un timp încoace apariția ziarului SPORTUL. Cunoscînd pudoarea redactorului-șef, nu mai insist în această direcție. Mă reîntorc la însemnarea din ROMÂNIA LITERARĂ. Se spune în ea: „Poate că, atît de lesne predispuși, după cum bine știm, spre spirit pamfletar, scriitorii colaboratori ai SPORTULUI vor ști să facă mai dizgrațioase în ochii publicului și efectele aberante ale patimei: brutalitatea, setea de publicitate, pornirea gregară, închistarea în lumea performanței fizice și renunțarea la dezvoltarea multilaterală a personalității, modurile acaparatoare, obsesive, degradante ale interesului suporterului pentru întrecerea echipelor etc." Iată despre ce se poate scrie. Și lista temelor posibile este abia la „introducere". Din păcate, se pare că sportul nostru are o sumă de probleme de ordin etic care solicită ample și nuanțate discuții. Furați, adesea, de discutarea și evaluarea rezultatelor pierdem din vedere faptul că ele sînt suma unor eforturi umane în care s-a cumulat tot ceea ce ține de om: lumini și umbre. Uită, însă, adesea, nu numai cei care scriu, dar și cei care — măcar din cînd în cînd — ar trebui să răspundă direct la nedumeririle condeielor „supărătoare" pentru sportivi, antrenori, conducători de federații. Asemenea răspunsuri vin atît de rar, încît ele țin de inexistență. Și e păcat. Dialogul posibil ar trebui să fie mult mai larg, avînd în vedere implicațiile de fond ale problemelor actuale din sportul nostru. Mi-e teamă că rezerva antrenorilor, a conducătorilor de federații în fața condeiului și a hîrtiei se leagă direct de multiplele umbre, în parte amintite în nota din ROMÂNIA LITERARĂ, pe care trebuie să le abordeze, poate în primul rînd, cei nemijlocit dedicați sportului. M-am întrebat de nenumărate ori și încă mă întreb: de ce, oare, se lasă atît de îndelung așteptați cei în cauză? Numai spiritul pamfletar va avea darul să-i scoată din hibernare? Primăvara aceasta nu le spune nimic? Îi lasă, oare, indiferenți schimbarea SPORTULUI? Atunci — cum să schimbăm în mai bine sporturile?

AL. CĂPRARIU

CARNET RUGBYSTIC

- **Clarificări în clasamentul diviziei A**
- **Vulcan: teoretic, prima promovată a turului de calificare**
- **Bogată activitate internațională a echipelor românești**

● În divizia A lucrurile încep să se clarifice. Dinamo are cele mai multe șanse să se desprindă în cîștigătoare a campionatului, după victoria, mai clară decît a arătat-o scorul, în fața Rulmentului și înaintea partidei cu Constructorul în care — în mod normal — nu poate rata cele trei puncte. Aceasta, în timp ce principalele ei urmăritoare Steaua și Grivița Roșie, se vor întîlni direct...

Și la periferia clasamentului s-a făcut lumină. Gloria este virtual retrogradată, chiar și în cazul unei victorii la Progresul, în etapa care urmează. A doua amenințată, Constructorul, n-are nici ea șansa de a mai ieși din zona retrogradării, handicapată nu numai de un punctaj redus ci și de un esaveraj cu totul nesatisfăcător. Poate doar o... minune!

● În turneul de calificare, Vulcan pleacă cu prima șansă de a promova în principala competiție a țării. Care va fi cea de a doua echipă? Răspunsul este mai greu de dat, trei formații — Minerul Lupeni, Constructorul Suceava și Chimia Năvodari fiind angajate direct. După eșecul cu 15—0 suferit în prima etapă, C.S.M. Sibiu a ieșit — cel puțin după calculul hîrtiei — din bătălia pentru „A".

Astăzi, în cadrul turneului de calificare sînt programate partidele: Constructorul Suceava-Minerul Lupeni și Chimia Năvodari-C.S.M. Sibiu. Ambele vor avea loc pe terenul din Parcul copilului. Primul meci începe la ora 16.

● În perspectivă, cîteva jocuri internaționale. Mai întîi este vorba de turneul pe care îl va întreprinde în țară, echipa Racing Club Paris: două jocuri la Constanța, cu Farul (25 mai) și cu o selecționată divizionară (27 mai).

Ne va vizita, în același timp, selecționata de juniori a R. D. Germane. Iată programul turneului ce-l va întreprinde în România: 27 mai — cu C.F.R. Brașov; 29 mai — cu lotul reprezentativ al României și 31 mai — cu Rapid. În toate cazurile, cu formații similare (jucători pînă la 18 ani).

● Iată și clasamentul diviziei A, după etapa de duminică:

1. Dinamo	19	17	1	1	251	73	54
2. Steaua	19	15	1	3	339	130	50
3. Gr. Roșie	19	13	2	4	234	95	47
4. Știința	20	10	2	8	125	108	42
5. Farul	20	9	4	7	180	123	42
6. Polit.	19	10	3	6	159	142	42
7. Universit.	20	9	3	8	158	169	41
8. Rulmentul	19	6	3	10	85	171	34
9. Agronomia	18	4	4	10	104	234	30
10. Progresul	19	3	3	13	101	180	28
11. Constr.	19	3	1	15	109	257	26
12. Gloria	19	2	1	16	84	247	24

Etapa din 18 mai: Steaua-Grivița Roșie, Gloria-Progresul, Dinamo-Constructorul, Știința Petroșeni-Farul, Agronomia Cluj-Politehnica Iași și Rulmentul-„U" Timișoara.

ÎN PLUTON...

CĂPITANUL DE ECHIPĂ

„Cursa Munților" s-a încheiat cu o nouă înfrîngere a reprezentanților ciclismului nostru. Spre deosebire de „Cupa F.R.C.", competiție în care prima garnitură a sportului cu pedale polonez a întrecut a doua echipă a României, în cea de a X-a ediție a cursei organizate de clubul sportiv Dinamo și A. S. Loto-Pronosport — o echipă de tineri din Plsen, în cadrul căreia nu figura nici un membru al primului lot cehoslovac, a depășit net — la toate capitolele — formația speranțelor ciclismului românesc. În echipa Dinamo I se află — după cum se știe — cele mai sonore nume ale ciclismului nostru de fond. Acești rutieri au avut în timpul iernii condiții bune de pregătire, beneficiind de participarea la două curse în Africa și una în Franța, care au totalizat peste 30 de zile de deplasare. Cu toate acestea, ei n-au putut face față puțin experimentaților tineri alergători cehoslovaci, dovedind o slabă pregătire.

Chiar și în condițiile evoluției mediocre, dinamoviștii bucureșteni ar fi putut realiza rezultate mai bune dacă echipa ar fi beneficiat de un om care să știe s-o îndrume, s-o impulsioneze în momentele favorabile, să folosească ocaziile de atac. Nu mă refer la antrenor, ci la ciclistul care este desemnat căpitan de echipă și a cărui menire este să acționeze în pluton, în viitoarea luptei sportive. Dacă echipa Dinamo I ar fi avut un căpitan de echipă în adevăratul sens al cuvîntului, atunci cehoslovacii ar fi fost supuși unui continuu presing pe porțiunile de plat, în așa fel încît să ajungă la urcușuri și sprinturi epuizați. Numai așa i s-ar fi dat posibilitate lui Vasile Tudor să-i domine în finaluri, numai așa ar fi putut fi asigurat un succes al gazdelor.

Desigur, ciclismul este un sport individual. Șansa de a realiza o performanță și-o creează fiecare rutier în parte. Dar tot atît de adevărat este că niciînd nu va putea fi învins un pluton sau o echipă fără ajutorul coechipierilor. În momentul în care unul dintre membrii formației este în luptă pentru cîștigarea „tricoului galben", ceilalți au datoria să-i favorizeze posibilitatea de a acționa în plenitudinea forțelor. Or, la dinamoviști, în cazul „Cursei Munților", a lipsit înțelegerea, armonia ce trebuie să domnească într-o echipă.

Iată de ce consider că, alături de alte minusuri privind pregătirea rutierilor noștri (cauzele lor trebuie analizate cu seriozitate), inexistența unor adevărați căpitani de echipă contribuie și ea la diminuarea performanțelor. Rolul său, al căpitanului de echipă, este major. De aceea este necesar să fie desemnat un sportiv cu experiență, bine pregătit tactic, capabil să se orienteze rapid în orice situație, un om cu un caracter ferm, care să se bucure de stima colegilor săi. Căpitanul de echipă poartă pe umerii săi responsabilitatea totală a acțiunilor inițiate în timpul cursei, atunci cînd antrenorul este practic imobilizat. Demonetizarea valorii căpitanului de echipă constituie o carență pentru eliminarea căreia este nevoie ca toți antrenorii, în primul rînd cei de la cluburi, și apoi cei de la lot, să lupte cu hotărîre. În fond este nevoie de selecționarea acelor rutieri care sînt capabili să îndeplinească cu brio acest rol. Altfel, forțele se vor risipi, iar rezultatele vor continua să fie la același nivel nesatisfăcător.

Marin NICULESCU

Un echipaj „Dacia" în fruntea „Raliului mănăstirilor"

Zeci de mii de spectatori din Suceava și din alte cîteva orașe și sate moldovene au urmărit cu viu interes întrecerile prilejuite de cea de a treia etapă a campionatului național de regularitate auto. După o dispută de 12 ore, pe un traseu de 615 km, toate cele 34 de echipaje au încheiat cursa, victoria revenind alergătorilor piteșteni M. Ilioaia—G. P. Man care au condus o mașină Dacia 1100. Locurile 2 și 3 din clasamentul general au fost ocupate de brașovenii M. Heitz-J. Heitz (R 10) și, respectiv, H. Graef—O. Rizescu (Fiat 850 Coupé).

O mențiune specială merită concurentele Simina Mezincescu—Elena Suciu, care au cîștigat primul loc la clasa mașinilor de 850 cmc.

„Raliul mănăstirilor" s-a bucurat de o pregătire excelentă. Organele locale au acordat un sprijin deosebit filialelor A.C.R. angrenate în desfășurarea competiției.

C. ALEXA — coresp. princ.

ANTRENORII ȘI DRIVERII SE EXPLICĂ...

A mai trecut un an și pe hipodromul din Ploiești a mai debutat o generație de mînji trapași! Au fost din nou — conform tradiției — alergări de grupă în premiul băieților și al fetelor! Recordurile înregistrate, chiar dacă n-au încrementi la indici jenanți, nu sînt de natură să ajute unor aprecieri în raport cu contextul mișcării hipice din Europa! Se spune că acești mînji vin foarte firavi de la herghelii și că dresajul lor, ca yearlingi, este evasi-inexistent. Nu ignorăm nici faptul că anul acesta, acomodarea pe hipodrom a fost îngreunată de grelele luni de iarnă prelungită. De aceea, conchidem cu o remarcă justă a lui Gică Tănase: „Puii ăștia de cai sînt acum într-un stadiu, că încă nici nu înțeleg bine ce pretind oamenii de la ei!"...

Din ansamblul rezultatelor înregistrate duminică desprindem un veritabil recital hipic al talentatului Costică Ichim, biruitor în trei probe, care s-a răzbunat mult și bine pe faptul că pînă acum fusese „maiden". În afară de faptul că a învins în ambele probe ale minjilor, el a cîștigat cu Fericita și a ratat de puțin victoria cu Fetru, care n-a putut face față unui atac debordant pe linia dreaptă a lui Fănișor, candidat de bază al Derbyului. Foarte frumoasă victoria lui Traian Dinu, cu Vama, în premiul Victoriei, pe un parcurs de viteză, dar la un record excelent. Zaraf a realizat a treia victorie în acest an, susținut bine de Popescu în lupta finală, iar aprantii Crăciun și Bănică au cules primele două victorii ale reuniunii.

Față de cele scrise în cronica anterioară, antrenorii și driverii s-au arătat afectați și au căutat să demonstreze că, fără să ceară o absolvire de la critică, merită totuși circumstanțe atenuante. După opinia unora dintre ei, nu se poate pretinde un spectacol calitativ deoarece înscrierea în curse a cailor nu se efectuează după criteriul selectiv al antrenorilor, ci, cum s-ar spune „cu ghiotura" pentru alcătuirea unui „program bogat". Unii driveri au apreciat că întocmindu-se numai alergări standardizate — handicapuri — nu se aduce nici un motiv de atracție. Mi s-a mai explicat că stimulația materială este neînsemnată și în unanimitate toți au ridicat — foarte just — problema că n-au nici o satisfacție din partea publicului, care, după 50 de alergări desfășurate anul acesta, n-a adresat aplauze nici unui învingător, dar a revărsat după fiecare cursă asupra tuturor driverilor un potop de injurii...

Deoarece ne-am propus ca problema — cu toată complexitatea ei — s-o rezolvăm „din mers" vom continua comentariul în cronicile următoare.

Rezultate tehnice: 1. Kama (I. Crăciun), Camelia, Kandia 32,6. 2. Halvița (I. Bănică), Karat, Fruntașa 36,8. 3. Zaraf (Gh. Popescu), Harpa, Roua 31,5, Osiris (C. Ichim), Gînd, Habar 36,7. 5. Fericita (C. Ichim), Nimbus, Reveria 31,5. 6. Fănișor (I. Olteanu) Fetru, Făclia 27, 7 Vama (Tr. Dinu), Arena, Cartuș 25, 8. Sutana (C. Ichim), Holliday, Husa 35,6.

Niddy DUMITRESCU

În categoria B

Favoriții învingători pe toată linia

SERIA I

● BUCUREȘTI. Pe stadionul Tineretului, echipa Școlii sportive de atletism a întrecut categoria selecționata județului Iași (155—86) și pe cea a clubului bucureștean Constructorul (158—77). În meciul dintre învinse: Iași — Constructorul 101—74. În fruntea rezultatelor individuale se situează cele realizate la aruncarea discului de juniorii Carmen Ionescu (la fete) și Vlad Hodoș (la băieți). O mențiune se cuvine și atletelor Laura Ratz (100 m și 200 m) și Niculina Onică (400 m și 800 m), duble cîștigătoare. Din listele de rezultate am notat: BĂIEȚI — **100 m**: M. Stoenescu (Ș.S.A.) 11,0; **1 500 m**: A. Grigore (Ș.S.A.) 4:08,0; **3 000 m**: P. Murgoci (I) 8:54,4; **110 mg**: D. Scrab (I) 15,9, D. Horjan (C) 15,9; **1 500 m obstacole**: P. Murgoci 4:23,7; **înălțime**: C. Scafeș (Ș.S.A.) 1,90, P. Stănășel (I) 1,90; **prăjină**: I. Cujbă (I) 4,10; **lungime**: D. Tihărău (Ș.S.A.) 6,76; **triplu**: V. Predescu (C) 13,89; **disc**: Vl. Hodoș (Ș.S.A.) 46,20, S. Pietrăreanu (Ș.S.A.) 41,34; **ciocan**: G. Ghelmegeanu (Ș.S.A.) 52,18, D. Popescu (C) 52,12, E. Pîrlea (Ș.S.A.) 50,16; FETE — **100 și 200 m**: Laura Ratz (Ș.S.A.) 12,7 și 26,6; **400 m**: Niculina Onică (C) 58,8; **800 m**: N. Onică 2:14,5, Maria Luca (I) 2:15,0, Elisabeta Bucur (C) 2:15,9; **100 mg**: Valeria Biduleac (C) 15,3, Niculina Manea (Ș.S.A.) 15,4; **înălțime**: Elvira Crețu (Ș.S.A.) 1,54; **lungime**: Gabriela Rădulescu (I) 5,33; **greutate**: Carmen Ionescu (Ș.S.A.) 12,32, Miliana Micu (C) 12,18; **disc**: C. Ionescu 47,02, M. Micu 41,34. **(AD. I.).**

● ROMAN. Echipa județului gazdă, Neamț, a întrecut formația clubului Progresul București și pe cea a județului Constanța, cu scorurile de 126—103 și, respectiv, 130—68. Atleții de la Progresul i-au depășit și ei pe constănțeni, realizînd punctajul de 124—85. Rezultatele individuale au fost destul de modeste, singurele care merită o notare fiind: 22,4 la 200 m — C. Nemeș (N), 8:48,6 la 3 000 m — M. Păduraru (N) — dintre băieți, 26,0 la 200 m — Eleonora Monoranu (N), 15,1 la 100 mg — Gabriela Negoescu (P), 2:18,0 la 800 m — Mariana Filip (N) și 14,05 la greutate — Anca Gurău (P) — dintre fete. **(GEORGE GROAPĂ — coresp.).**

● BACĂU. După recalcularea punctajelor stabilite inițial, oficialii au fixat următoarele scoruri între echipe: Bacău — Ilfov 131—104, Bacău — C.A.U. II 114—100, C.A.U. II — Ilfov 101—75. Cîteva performanțe se cuvin a fi remarcate: BĂRBAȚI — **200 m**: I. Orghidan (B) 22,1; **800 m**: I. Bratu (C.A.U.) 1:57,0; **400 mg**: Fl. Minjină (C.A.U.) 55,4; **lungime**: P. Ciupercă (B) 6,98; **prăjină**: Fl. Coman (C.A.U.) 4,00; **ciocan**: R. Constantinescu (C.A.U.) 52,70; FEMEI — **disc**: Georgeta Dumitrescu (C.A.U.) 37,20. **(ILIE IANCU — coresp. principal).**

SERIA A II-A

● ARAD. Terenul Gloria a găzduit triunghiularul Arad — Bihor — Hunedoara. Mai bine pregătiți fizic și tehnic, sportivii bihoreni au cîștigat ambele întîlniri. Punctaje: Bihor — Arad 135—106, Bihor — Hunedoara 144—54, Arad — Hunedoara 131—67. Dintre rezultatele individuale: BĂRBAȚI — **100 m**: Z. David (B) 11,1; **400 m** și **400 mg**: Gh. Petronius (A) 51,1 și 57,6; **înălțime**: M. Negomireanu (A) 1,94; **lungime**: M. Curticiu (B) 6,77; **ciocan**: D. Chifiriuc (B) 48,12; FEMEI — **înălțime**: Olga Fuliaș (B) 1,58; **greutate**: Ștefania Mărgineanu (A) 13,00. **(ȘTEFAN IACOB — coresp. principal).**

● BUCUREȘTI. Împreună cu meciul din seria I a categoriei B, pe stadionul Tineretului s-a disputat și triunghiularul C.S.Ș. — Timiș — Dolj, rezumat în fond la confruntarea directă dintre formațiile Clubului sportiv școlar și Doljului, foarte echilibrată pînă în final. Selecționata Timișului, retrogradată anul trecut din prima categorie, și-a impus în mod firesc superioritatea. Rezultatele întîlnirilor: Timiș — C.S.Ș. 159—92, Timiș — Dolj 166—81, C.S.Ș. — Dolj 111—107. Cei mai buni performeri ai concursului au fost timișoreanul Dimitrie Marian — 65,66 m la suliță, Florica Boca (C.S.Ș.) — 5,54 la lungime și Doina Prăzaru (Dolj) — 1,58 m la înălțime. Alte rezultate: BĂIEȚI — **200 m**: Em. Tobias (T) 22,4, C. Novac (T) 22,5, Ad. Tudor (D) 22,5; **400 m**: Em. Tobias 49,2, C. Novac 50,5; **3 000 m**: Ad. Laurențiu (T) 8:57,6; **400 mg**: Ad. Schneider (T) 55,4; **înălțime**: N. Petcu (T) 1,86; **prăjină**: C. Anton (C.S.Ș.) 4,10; **triplu**: Fl. Șișu (D) 14,23; FETE — **200 m**: Fl. Boca 26,6, Adriana Teodoru (C.S.Ș.) 26,6; **100 mg**: Daniela Ghiță (D) 15,8, Gerda Kovacs (T) 15,9; **înălțime**: Constanța Anghel (C.S.Ș.) 1,54, Doina Cioflec (T) 1,50, G. Kovacs 1,50; **lungime**: Liliana Negru (T) 5,29, Mariana Bonci (D) 5,21; **disc**: Iolanda Menis (D) 39,18, Maria Illy (T) 39,12; **suliță**: Serafina Moritz (T) 43,02.

● TG. MUREȘ. Meciul triunghiular dintre formațiile județelor Mureș, Sibiu și Maramureș se dispută astăzi și mîine, în localitate.

Laromet (f) și Petrolul (m) virtuale campioane

FEMININ

Petrolul Ploiești — Voința București 2435—2328 p d. Speranțele bucureștencelor de a se menține în cursa pentru titlu au fost spulberate în această penultimă etapă a competiției. Intrînd pe arenă cu un inadmisibil trac, majoritatea oaspetelor nu s-au putut acomoda rapid cu pistele, unele fiind chiar de nerecunoscut, ceea ce le-a permis petrolistelor să domine încă din start. 5 din cele 6 jucătoare ploieștence doborînd peste 400 de popice. Cele mai bune rezultate: Eleonora Nicolescu 438, Maria Dumitru 414, Valeria Popescu 411, Polixenia Gavrilă 406, Anica Dobre 402 de la Petrolul, Cornelia Moldoveanu 418 și Valeria Dumitrescu 407, de la Voința.

Laromet București — Voința Tg. Mureș 2409—2244 p d. Lidera competiției, cunoscînd mai bine particularitățile pistei, a cîștigat cu ușurință și astfel se poate considera virtuală campioană pe 1969. S-au evidențiat: Stela Andrei 428 p d, Ioana Țuțuianu 415 p d, Maria Sabo 411, de la învingătoare, respectiv, Margareta Szemanyi 389 p d. **(A. PĂPĂDIE — coresp.).**

Rapid București — Gaz metan Mediaș 2380—2327 p d. Rapidul a cîștigat datorită jucătoarelor de pe pozițiile 1—4, care și-au depășit adversarele: Navon (R) 397 — M. Fodor (M) 358, Cernat (R) 429 — Bandi (M) 395, Pințea (R) 389 — Florescu (M) 381, Amzulato (R) 404 — Cercea (M) 378. La ultimele două schimburi au cîștigat oaspetele: Barna (M) 402 — Lăpușan (R) 390, V. Fodor (M) 413 — Filip (R) 371.

Voința Cluj — U. T. Arad 2346—2187 p d. Clujencele și-au adjudecat victoria cu ușurință. Cele mai precise jucătoare au fost Elena Gyarfaș (V) 445 p d și Voichița Babuțiu (U.T.A.) 406 p d. **(A. PALADE — coresp.).**

C.S.M. Reșița — Hidromecanica Brașov 2521—2476 p d. Cu rezultate excelente au fost notate Maria Stanca (457), Ildico Jijic (440), de la gazde, respectiv, Ilse Schmidt (452) și Mariana Antuș (430). **(I. PLĂVIȚU — coresp.).**

★

În clasament conduce, înaintea ultimei etape, **Laromet București cu 43 p**, urmată de Voința Buc. 39 p și Voința Tg. Mureș 37 p.

MASCULIN

Petrolul Ploiești — Flacăra Cîmpina 5253—5062 p d. Derbiul a fost cîștigat la scor de către ploieșteni, care au avut în Vînătoru un excelent realizator — 961 p d. De la cîmpineni s-a remarcat Purje cu 917 p d. **(M. BEDROSIAN și M. SIMA — coresp.).**

Constructorul București — Olimpia Reșița 4884—5044 p d. Reșițenii, cu o echipă mai omogenă, au învins la o diferență apreciabilă. Cei mai buni: C. Rădulescu 886, I. Băiaș 879 (R), respectiv, M. Manole (B) 858. **(GH. SANDU — coresp.).**

Rapid București — Gloria București 5042—5028 p d. Primii și ultimii din cele două formații au fost: I. Petru 893 p d și V. Măntoiu 819 p d de la Rapid și Gh. Dumitru 915 p d și Al. Carp 815 p d de la Gloria. **(O. GUȚU — corespondent).**

Gaz metan Mediaș — C.F.R. Timișoara 4857—4866 p d.

Voința Tg. Mureș — Voința Cluj 5128—4956 p d.

★

În clasament conduce, după penultima etapă, **Petrolul Ploiești cu 45 p**, iar pe locurile următoare se află Flacăra Cîmpina 41 p și Olimpia Reșița 39 p.

SINGUR PRINTRE STRĂINI...

Viața romanțată a lui Toma Aurel

VII. „PAPA" LECLERC ȘI IARTĂ FIUL RISIPITOR

Toma Aurel are din nou angajament pe Brodway, pentru 17 martie 1937. Spectatorii îl întîmpină cu ovații. Îi cunosc, de acum. „New York Times", „New York News" și alte ziare au scris coloane întregi despre el. Deodată, în drum spre ring, Toma Aurel aude un strigăt:

— Tomiță! Mă Tomiță, băiete, să bați, mai, auzi?

Toma Aurel se întoarce surprins. Și, deodată, rămîne pironit. Printre spectatori zărește un chip binecunoscut. Locotenentul Papană. E în America și el de mai multă vreme și a reușit splendide performanțe aviatice. Toma îi strigă emoționat:

— Vino la vestiare, după meci. Și, tare grăbit, cocoșul român îl face k.o. pe Franckie Martin în repriza a 5-a. Apoi aleargă spre vestiar. Papană îl invită la legație și cei doi stau la palavre pînă în zori.

A doua zi Toma Aurel se duce la Bronson, ca să încheie socotelile. Pînă acum împresarul l-a tot aminat cu plățile, mulțumindu-se să-i dea cîte un avans ca să-și plătească hotelul și mîncarea. Bronson se apucă să facă diferite calcule și îi întinde o hîrtie. „Ce-i asta?" „65 la sută, partea noastră". „Care a noastră?" — întreabă Toma. „A împresarilor, managerilor, soigneurilor, masorilor, publicitate, bookmakeri și... celelalte". „Și eu?" — „Restul!" Toma Aurel clipește din ochi. Ar vrea să spargă ceva. Eventual în capul lui Bronson. „Știți că masa și casa mă costă 20 de dolari pe zi?" — „Mănîncă mai puțin. Altfel, depășești greutatea", îl întrerupe Bronson. Românul strînge pumnii. Ar vrea să explodeze. Dar e singur printre străini. Și departe, foarte departe, de casă... Deci, trebuie diplomație... Zîmbește. Sau caută să zîmbească. „Bine, boss... Care va fi viitorul meci? Cu Joe Archibald? Perfect! Îl fac și pe acesta!"

Și după ce obține victoria, Toma pleacă direct la agenția de bilete. Iese mulțumit, fluturînd vesel tichetul de vapor pentru Le Hâvre... „Papa nu era escroc ca ăștia de aici..." Și îi trimite o cablogramă: „Am greșit. Vrei să ne-mpăcăm? Sosesc peste cîteva zile, Paris. Toma Aurel".

„Papa" Leclerc îl așteaptă pe chei, în portul Le Hâvre. Îl strînge tăcut în brațe, îi dă un sving moale în bărbie:

— Je n'ai aucun reproche à te faire...

Cu o singură replică, „papa" a așternut vălul uitării peste tot ce-a fost, și-l primește pe „fiul risipitor" la pieptul său... Pe drum, Toma i se spovedește: „Viața e foarte dificilă acolo. Masa și casa costă 20 de dolari pe zi. N-am luat niciodată mai mult de 250 de dolari de meci. Adică, atît cît îmi ajungea să trăiesc 12 zile. Antrenamentele se transformă în meciuri. Trebuie să te bați din toate puterile, altfel te huiduie. Boxul e penibil, mai ales pentru străini... Numai la categoriile mari ai șanse să faci o treabă".

Leclerc caută să-i perfecteze un meci mare. Toma Aurel are acum în palmares 13 victorii CONSECUTIVE. Trebuie să boxeze cu Peter Kane. Dar Jeff Dickson nu vrea să se bage. Boxul traversează o perioadă de criză. În lipsă de angajamente la Paris, Covaci și Gherase și-au deschis o fructărie. Dar nici Leclerc nu vrea să-i cedeze pe Toma pe un gaj de nimic. Așteaptă. Toma a fost angajat să dea lecții de gimnastică, unor americani. Și lunile trec...

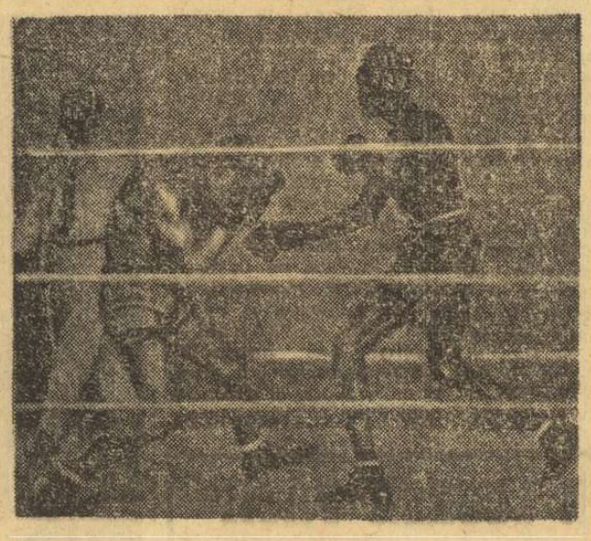

Faimosul Al Brown (dreapta) în epoca gloriei sale pariziene.

La Chicago, la 24 iunie 1937, Joe Louis reușește să pună mîna pe Braddock, după ce a alergat un an după el. În repriza a 8-a, după un minut și zece secunde, sărmanul James e scos din ring fără cunoștință, în hohotele de plîns ale soției și ale copiilor săi care asistaseră la masacru. La 25 iulie, Leclerc primește o cablogramă de la New York: „Organizăm imediat meci Sixto Escobar — Toma Aurel, pentru titlul mondial". Dar tratativele sînt rupte tot de americani.

...Toamna se întoarce cocorii... Și o dată cu ei, Tomiță. La București e primit cu entuziasm. Vorbește la radio. „Merg mai departe...", declară el. A pierdut titlul european — pentru că nu l-a apărat în fața lui Maurice Huguenin — dar vrea să-l recucerească. La 3 octombrie 1937, bucureștenii îl văd iarăși la lucru, la Venus, într-un meci fără probleme. Îl bate pe vechiul rival Young Perez prin abandon în rundul 6. Apoi, chemat urgent de Leclerc, la din nou trenul spre Paris. A crescut în greutate, căci „în sfîrșit, am mîncat și eu ca la mama acasă".

Cînd îl vede, Leclerc se sperie. Îl bagă-n viteză și-ntr-o săptămînă Toma dă jos surplusul de kilograme. Apoi traversează Canalul Mînecii, împreună cu Leclerc. Îl așteaptă meciul cu Jim Brady, la Londra (17 noiembrie 1937). Toma e ambițios, luptă cu vigoare, îl pune pe Brady de două ori la podea, dar nu poate obține mai mult decît un meci nul. Leclerc exclamă cu subînțeles: „Ei, dacă n-ar fi dragostea!" Toma ripostează imediat: „Pardonnez-moi, monsieur... Alice e un flirt trecător..." (care va dura aproape un an). La 29 noiembrie, în sala Sporting, de pe malul Tamisei, Toma Aurel își răscumpără imediat poliță: după ce cade extenuat de trei ori la podea, McManus e salvat de soigneur care aruncă furios buretele... în Toma! Publicul londonez — de obicei rezervat — scandează: „Ja — kie... Brown..." Meciul lui Toma cu Brown de acum trei ani n-a fost uitat! Londonezii vor revanșa... „The Observer" inserează următoarele rînduri: „De mult în această arenă n-a mai fost un boxer care să electrizeze publicul ca românul Toma Aurel".

Nu trece nici o lună și Toma e solicitat din nou la Londra. Dar Brown se îmbolnăvește „diplomatic" și întîlnirea se amînă. Toma Aurel își continuă netulburat marșul victoriilor... La 11 februarie 1938, lichidează socotelile cu Matton după patru minute. Asistă apoi, la 6 martie, la Wagram la senzaționalul meci Al. Brown — Saugchili. După 15 reprize palpitante, „teroarea neagră" devine liderul mondial al cocoșilor! Toma Aurel urmează să-l întîlnească pe Huguenin. Acesta declară ziariștilor: „Toma nu-mi dă emoții. L-am mai învins o dată, l-am trimis și la podea, așa că... voi dormi liniștit". Într-adevăr, Huguenin va dormi liniștit în repriza a 2-a căci Toma Aurel, care n-a uitat ofensa de acum patru ani, a luat toate măsurile ca accidentul să nu se mai repete.

Primăvara a presărat muguri peste pomii din pădurea Vincennes. Tomiță face footing cu Covaci. La 1 aprilie trebuie să boxeze cu Decico. L-a mai avut o dată-n față pe lyonez, știe ce-i poate pielea. Nu se teme. Dar Decico și-a făcut și el un calcul. Știe că Toma a colecționat 20 de victorii consecutive și că el — pauvre Poppy — nu prea mai face parale pentru organizatori. Deci, numai o victorie îl mai poate relansa la bursa pariziană. Și, plin de disperare, Poppy impune de la început o trenă infernală, sufocantă. Toma — care nici el nu-i dus la biserică — răspunde cu promptitudine. Se schimbă lovituri de o tărie excepțională. Spectatorii sînt electrizați. S-au ridicat cu toții în picioare. Minute-n șir Decico și Toma se bombardează reciproc și Godot îi șoptește lui Dickson: „Ce n'est pas un match chiqué". În repriza a V-a, Toma lovește sub centură. E avertizat. Apoi atacă furibund, și Decico pare la capătul puterilor. Dar, o nouă altercație se produce în penultima rundă și Toma iese cu ochiul umflat, pendulînd în corzi. Cu un ultim efort, el se încleștează de Poppy și-l mitraliază cu formidabile croșeuri și upercuturi. Sonat complet, Decico reușește, totuși, cîteva directe cu care-l zdruncină pe Toma. Gongul anunță sfîrșitul meciului, dar cei doi tot mai continuă să se lovească orbește, în ovațiile delirante ale spectatorilor. Toma Aurel e proclamat învingător la puncte, dar el se duce la Decico, care plînge în colțul său, și-i oferă buchetul de flori. Apoi, la vestiar, îi mărturisește: „Trebuia să cîștig, Poppy... Trebuia. Altfel ratam meciul cu Cattaneo pentru titlul european. Acesta e adevărul".

Telefonul l-a adus — cu două seri înainte — vestea mult așteptată: „Meciul cu Gino Cattaneo, perfectat... 5 iunie, București". Deci, acum, înainte cu toate motoarele spre recucerirea titlului continental!

Înainte să se reîntoarcă în țară, Toma Aurel asistă la partida Al. Brown — Valentin Angelmann. „Tintin" cade la podea în repriza a 8-a, trăznit în bărbie de un croșeu care nu iartă. Toma declară ziariștilor: „pumnul lui Brown n-a murit încă!" Dar „perla neagră" pune punctul pe i: „A fost ultima dreaptă din cariera mea". Cu alte cuvinte, sună... retragerea.

— Au revoir, Paris... Au revoir, Alice... Au revoir, mes amis...

Toma Aurel pleacă spre București. Leclerc rămîne pe peron. Dar îl va urma foarte curînd. Nu-l lasă el singur pe Tomiță în fața lui Cattaneo! E vorba de un meci cu o miză atît de mare...

George MIHALACHE

Viitorul capitol: „MOR PE RING, DAR NU MĂ LAS!..."